

тарство-то за извоза, и колко-то е закъпнѣло мѣстно-то житѣ по толкова са умножава мытарство-то за извозъ и умалавала за въвозъ. Колко пакъ така система умрътвава всако предпри-
 атіе за хлѣбнѣ тръговѣж, лѣбно е да го проумѣемъ, никой тръ-
 говецъ колко-то и да е съ прѣдпріимателнѣ духъ не ще са рѣши да
 направѣ голѣмъ единъ въвозъ житѣ въ мѣсто гдѣ-то владѣе
 такава една система, защото-то ще го е всакога страхъ да не са
 умалѣ мытарственѣ-та така и жита-та му не щѣть могатъ
 отпослѣ да сърекуватъ съ жита-та, кои-то бѣхъ са въвезѣн слѣдъ
 умаленіе-то на мытарственѣ-тѣ платѣж. Съ такава мытарственѣ
 системѣ прѣставѣ въобще депозита-та на чужды-ты жита; а
 колко е това погубно за свѣдѣтелствувала го е Франція въ прѣ-
 минѣло-то вѣрѣмѣ кога-то тамъ владѣлазъ гладъ.

Въ вѣчки-ты вѣкове хлѣбѣна-та тръговѣа бѣла е попеченіе и на
 правителства и на приватны чловѣци; Римъ въ красны-ты и сѣсны-ты
 ся дни завладѣлазъ Египетъ за да може да приноси пшеничны пло-
 дове отъ това плодonoно мѣсто къмъ свон-ты многобройны
 жителѣ, и корѣла за да врани Сицилія, това голѣмо благалище
 на пшеничны плодове за Римляны-ты; днесъ политичкы-ти сно-
 шеніа помеждѣ народы-ты оставѣть да са прѣжи миролюбивѣ-та
 тръговѣа за нѣжны-ты пшеничны плодове.

Распространеніе-то и усъвършенствованіе-то на земледѣліе-то въ
 по-вече-то Европійскы дръжавы доведо е почти на сѣдѣ равновѣ-
 сіе въ производство-то и въ изиореніе-то; ако исклучимъ Портога-
 лія, Испанія, Швеція, Англія и нѣжны-ты страны на Франція,
 другы-ты Европійскы дръжавы събирѣть пшеничны плодове токо
 рѣчи по-вече отъ колко-то нѣмъ съ потрѣбни, и кога-то година-та
 е изобила на сѣдѣ прѣдполагала, че изиореніе-то слѣдъ годишно-
 то изиореніе възлази въ Европѣ на 12000000 хектолитры.

Баатійско-то море чрѣзъ Данчикъ, черно то море чрѣзъ Одессъ,
 вѣчки-ти крайморскы градове по Язовско море и крайдунавскы-